Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

19. Aarg. Nr. 5. *Den 1. Decbr. 1869.* Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Den 39te Halvaarsconference for Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige,

afholdt i det nye Tabernakel i Salt Lake City Onsdagen den 6te Octbr. 1869, Formiddag Kl. 10.

(Fra „Deseret News.")

Paa Forhøiningen vare af det øverste Præsidentskab: Brigham Young, George A. Smith og Daniel H. Wells.

Af de tolv Apostler: Orson Hyde, Orson Pratt, Wilford Woodruff, Lorenzo Snow, Erastus Snow, Franklin D. Richards, George Q. Cannon, Brigham Young, jun. og Joseph F. Smith.

Patriarken John Smith.

Af Præsidentskabet for Overpræsternes Qvorum: John Young, E. D. Woolley og Samuel W. Richards.

Af Stavens Præsidentskab: John W. Young, George B. Wallace og John T. Caine.

Af det øverste Præsidentskab over de Halvfjerds: Joseph Young, Albert P. Rockwood, Horace S. Eldredge og John Van Cott.

Af de præsiderende Biskopper: Edward Hunter, Leonard W. Hardy og Jesse C. Little. Der var ogsaa Biskopper, Ældster og fremragende Mænd fra de forskjellige Dele af Territoriet.

Forsamlingen kaldtes til Orden af Præsident Brigham Young. Tabernaklets Sangchor, ledet af Broder George Careless, sang „The morning breaks, the shadows flee." Bøn af Ældste Orson Hyde. Sang af Tabernaklets Chor.

Præsident Daniel H. Wells var glad ved at have det Privilegium at mødes med Saamange af Folket, som vare komne fra de langt borte liggende Dele af Territoriet for at nyde Underviisning om Herrens Veie; han var glad for, at vi havde et Territorium befolket med Hellige, men om de ere villige til at øve Selvopholdelse, er et vigtigt Punkt for dem at overveie. Der er Krig mellem de

gode og onde Magter, og de sidste stræbe uafladeligt at omstyrte det hellige Præstedømmes Magt og Myndighed, og vi kunne frembeles forvente at have denne Magt at stride med. Guds Rige, hvori vi leve, er den bedste og meest velsignelsesrige Regjering paa Jorden, det er en Regjering, som er kommen fra Himmelen, og Herren kunde ikke have indstiftet sin Regjering blandt sit Folk i dets adspredte Stilling blandt Nationerne, og derfor ville Alle, som ønske at adlyde hans Love, samle sig tilsammen. Den Almægtige bruger visse Midler til sine Hensigters Udførelse. Ethvert Rige har Love, og vi kunne ikke naae til det celestiale Riges herlige Velsignelser, uden vi adlyde dets Love. Opnaaelsen af de Velsignelser, at gaae ind til Faderen og Sønnen, er værd at leve for, og for at opnaae det, maae vi adlyde Guds Tjeneres Raad. Der findes ikke saamegen Enighed blandt de Hellige som der burde. Vi ere endnu noget uenige i timelige Sager. Naar vi nærme os til Enighed i timelige Ting, nærme vi os den Stilling, hvori Herren ønsker os, det er Enochs Orden. Det vilde være ønskeligt, om de Sidste-Dages Hellige vilde handle med hverandre og ikke gaae til Fremmedes Boutikker; hvis der er Noget, som Nødvendigheden fordrer dem til at kjøbe, da lad dem gaae til vore Handelsforeningers Udsalg. Ved vor territoriale Udstilling er der bleven fremviist ligesaa gode og nyttige hjemmefabrikerede Artikler, som der kan fabrikeres noget andet Sted, hvilket beviser, at om vi have Villien, saa have vi Kraften til Selvopholdelse, og dette Princip er, hvad ethvert Samfund vil indrømme, et af de vigtigste i Huusholdningen. Vore Udførsler burde overstige vore Indførsler, thi hvis vi kunde naae til dette Punkt, vilde de Sidste-Dages Helliges Midler forøges, istedetfor som nu formindskes ved de bestandige Tab, vi lide. Vi kunne ligesaa godt forarbeide Tøi her, som de kunne andre Steder, men ikke saa billigt; dette bringer Arbeidsspørgsmaalet i Betragtning og dette Spørgsmaal bør ordnes, thi ellers ville Andre komme hertil hidlokkede af den høie Arbeidsløn og udføre de Helliges Arbeider, og det er for at forebygge dette, at der er talt saameget om denne Sag. Hvis de, der modarbeide Guds Rige, kunde faae Magten her, vilde de nedtrampe os under deres Fødder, og det beroer paa de Sidste-Dages Hellige, om dette skal skee eller ikke, og om de selv ville frembringe, hvad de behøve, eller de ville understøtte dem, som modarbeide Guds Værk. Hvem kan med Føie dadle de Hellige, fordi de ville øve Selvopholdelse, da den er nødvendig for deres fremtidige Bestaaen. Den Almægtige staaer ved Roret og han har aldrig befalet os at gjøre Noget, uden at det vilde være til vort Gavn; hvis Nogen tænker, at Herren ikke forstaaer sin egen Gjerning eller ikke har stillet den rette Mand til Hoved for Kirken, lad dem da, hvis de kunne, anvise en bedre, eller ogsaa holde Fred. Mange af Guds trofaste Tjenere ere blevne borttagne fra Jorden, fordi dens Indbyggere ikke vare dem værd, og hvis vi leve overeensstemmende med Guds Tjeneres Raad og af al Magt stræbe at tilveiebringe Enochs Orden, ville vi forberede os paa at nyde deres Selskab. For kort Tid siden var der en Herre i Besøg her, som spurgte Taleren om en Borger her turde sælge Huus og Jord til en Udenforstaaende, hvortil der blev svaret, ja visselig, hvis det var hans Ønske, men saa sagde den Fremmede, at hvis han havde et Huus, vilde han heller sælge det til en Ven end til en Fjende, og tilføiede, at der var Mænd, som han hellere vilde see paa et vist varmt Sted, end

sælge Huus til dem. Maa Herren fremme sin Gjerning og velsigne os. Amen.

Brigham Citys Sangchor, ledet af Broder Fishburn, sang „When there's love at home."

Præsident Geo. A. Smith talte derefter og sagde: Det er meget glædeligt at møde de Hellige i Conferencer og see saamange bekjendte Ansigter fra Territoriets og alle Jordens Dele. Det har været mit Privilegium mange Gange. Den Aften Templet i Kirtland blev indviet, talte Præstedømmet 416, og jeg var ved den Tid bekjendt med næsten Enhver i Kirken, men nu er det ganske anderledes.

Vi forvente at reise tilbage til Jackson County, hvorfra de Hellige bleve uddrevne 1833. Nogle af dem, som bleve uddrevne dengang, leve endnu. Den eneste Forbrydelse, de Hellige bleve beskyldte for, var den, at de salvede de Syge med hellig Olie for at helbrede dem; derfor bleve de jagede fra deres Hjem, og de Pengetab, som de lede ved denne Leilighed, anslaaes til 500,000 Dollars, hvilket med Renter til Dato vil beløbe sig til 1,800,000.

Det er ikke min Hensigt at give en udførlig Beretning om de 5 Gange vi bleve uddrevne. De Hellige bleve af deres Fjender overladte til deres egne Hjælpekilder. Fattige, som de vare, kom de til dette Territorium og begyndte at opdyrke dette øde Land. Saavel Nationers Sagaer som enkelte Individers Levnetsløb bekræfter, at de, som have gjennemgaaet Noget i Verden, have frembragt de største Genier og de mægtigste Mænd, hvorimod de, som ere blevne opdragne i Magelighed, sjeldent have udført noget Overordentligt. Denne Kjendsgjerning passer paa os. Andre Folk, som have nedsat sig i nye Stater, ere blevne hjulpne af Regjeringen, saaledes som Tilfældet var med Nybyggerne i Oregon og andre Steder. Med Utahs Indbyggere var det derimod anderledes. Hver Bladsmører, som har gjennemreist dette Territorium, har fyldt Aviserne med falske Fremstillinger af og løgnagtige Beskyldninger mod dette Folk. For Alt, hvad vi eie og for vor Stilling i Samfundet, ere vi Gud taknemmelige, thi vi have faaet Alt af ham og ingen Anden. Det hændte sig engang, at en vis Svirebroder, som var bleven sendt hertil af Regjeringen for at beklæde et offentligt Embede, fik den fixe Idee, efterat hans Tid var udløben at takke af, og derpaa fremstille de Sidste-Dages Hellige som Oprørere mod Regjeringen. Skjøndt Authoriteterne i Washington havde tilstrækkelige Vidnesbyrd for at Manden var en Løgner, kom dog en Krig istand, som kostede 25 Millioner Dollars. Men takket være Herren, som styrede det saaledes, at de Sidste-Dages Hellige hverken lede Tab paa Liv eller Gods.

Indsamlingen af de Hellige fra Jordens forskjellige Nationer er ligesaa mærkværdig som Jeremiæ Propheti, hvor der siges: Det skal ikke længere siges, at Herren lever, som førte os ud af Ægyptens Land, men Herren lever, som har ført os ud fra de forskjellige Nationer paa Jorden, blandt hvilke vi vare spredte. Endskjøndt vi vare fattige, da vi kom hertil, findes der dog nu ikke 10 Procent af Befolkningen, som ikke eie de Huse, i hvilke de boe. Nogle have gjort det Spørgsmaal: Hvorfor skulle vi forene os i Handelsforeninger? Med samme Ret kunde man spørge, hvorfor vi forene os om at grave en Vandledning eller indhegne et Stykke Land, der tilhører hundrede eller flere Mænd. Svaret lyder: Det er fordi det er den letteste og billigste Maade at gjøre det paa. Saaledes forholder det sig ogsaa med Anlæggelse af nye Veie til Bjergpasserne, hvor

vi hente vort Tømmer; saadanne Foretagender kunne ikke udføres af een Mand alene. Paa samme Maade er det vi have bygget det store Orgel her i Tabernaklet, hvis Udførelse fylder enhver Besøgende med Forundring, og det er det smukkeste Orgel i Amerika. Hvorfor skulde saa ikke dette Princip udstrække sig til Handelsforeningerne, naar vi see saa heldige Resultater? Vi burde anlægge Garverier, bygge Fabrikker og indføre Maskinerier efter samme Princip. Nogle mene, at de ere berettigede til at gaae i de Udenforstaaendes Boutikker for at kjøbe de Artikler, de behøve, fordi de kunne faae Varerne billigere der, sige de. Hvad har bevirket Afslag i Priserne? Det har vore Handelsforeninger.

Guds Zion indskrænker sig ikke alene til dette Continent, men som Propheten Joseph ofte sagde, skal det udstrække sig over hele Nord- og Sydamerika. Trods alle Mørkets Magters Anstrængelser ville de Hellige gaae tilbage til Jackson County i rette Tid, og der bygge et skjønt Tempel og anlægge og opbygge den skjønneste Stad i Verden. Maa Gud opfylde vore Hjerters oprigtige og retfærdige Ønsker, er min Bøn i Jesu Navn, Amen.

Tabernaklets Sangchor sang Psalmen: „Glorious things of thee are spoken."

Conferencen sluttedes til Kl. 2 Eftermiddag.

Bøn af Præsident Geo. A. Smith.

Eftermiddag Kl. 2.

Forsamlingen kaldtes til Orden af Præs. Brigham Young.

Tabernaklets Chor sang Psalmen: „On the montains tops appearing."

Bøn af Ældste Horace S. Eldredge.

Tabernaklets Chor sang Psalmen: „The glorious day is rolling on."

Ældste Orson Pratt talte til Conferencen. Under sin Fraværelse fra denne By havde han aldrig forsømt nogen Leilighed til at samles med de Hellige i Williamsburg, New York. Han glædede sig altid i de Helliges Selskab, thi lige siden Kirkens Organisation havde Gud været med os. Ved dens Oprettelse bestod den kun af sex Medlemmer, men Herren gav Aabenbaringer til disse faa Individer angaaende det hellige Præstedømme. I Aaret 1831 gav Gud yderligere Aabenbaringer angaaende det hellige Præstedømme og dets Kraft, og nye Afdelinger af samme bleve dannede. Paa den Tid vare de Hellige uerfarne og tilbøielige til at lade sig lede af Aander, som ikke havde deres Udspring fra Herren, og Nogle troede sig at have faaet Tilkjendegivelse eller Aabenbaring om, at de skulde være Ledere for Kirken. Herren kundgjorte i en Aabenbaring, at de Hellige skulde ikke lade sig lede af saadanne Indflydelser og at han havde beskikket sin Tjener Joseph, ved hvem han vilde lede sit Folk. Han bød, at et Qvorum af tolv Apostler skulde oprettes, og at det skulde være deres Pligt at prædike Evangeliet for Nationerne, først til Hedningerne og siden til Jøderne. Præstedømmet blev sammenkaldt efter Kirtlands Tempels Opbyggelse, og Propheten Joseph siger, idet han taler om de tolv Apostler, at de have modtaget det samme Apostelskab med alle de Gaver og Kræfter, som tilhøre det, liig de gamle Apostler. Derved opfyldte Gud sit Løfte til sit Folk, idet han beseglede Magten og Myndigheden paa Mennesker til at oprette og fremskynde Guds Rige. Da Joseph blev borttaget fra Jorden, var det nødvendigt, at Folket skulde vælge en anden af Herrens Tjenere til at præsidere

over dem, men det skulde være En, som havde modtaget en Apostels Ordination, thi dette er den høieste Myndighed, som nogensinde er bleven beseglet paa Mennesker. Hvis Folket ikke havde været tilfreds med Den, som blev valgt, vilde jeg ikke have havt den Glæde at see denne store Forsamling foran mig idag. Der kan maaskee findes Mange her, som ikke have undersøgt, hvilke Egenskaber og Myndigheder Præstedømmet besidder. Mange Aabenbaringer ere blevne givne os Tid efter anden. De Hellige fik saaledes en, som bød dem bygge et Huus til Guds Navns Ære, i hvilken det betydedes de Hellige, at hvis de i dette Foretagendes Udførelse bleve forhindrede af deres Fjender og uddrevne, vilde Herren fritage sine Tjenere for Opfyldelsen af denne Befaling. Gud har tilladt, at vi flere Gange bleve uddrevne fra vort Hjem, men han har aldrig frataget os det hellige Præstedømme eller hans Rige. Alle Beviser haves, som kunne forlanges for at det hellige Præstedømmes Myndighed hidindtil har været i vor Besiddelse og at vi besidde det nu. Der siges i Mormons Bog, at dersom denne Nation forkastede Evangeliet, vilde Herren tage det fra den. Vi bleve nødsagede til at forlade vort Hjem i Østen førend denne Propheti kunde blive opfyldt, og den opfyldes endnu hver Dag. Folk samles hertil fra Jordens forskjellige Nationer i hundred- og tusindviis. Gud har sandeligen bifaldet de Skridt, som ere blevne gjorte med Hensyn til Oprettelsen af Handelsforeningerne blandt dette Folk. Hvis vi ikke understøtte Fabrikker og fremme Udførslen, ville vi ikke være istand til at holde Pengene iblandt os. Maa Gud skjænke sine rigeste Velsignelser til alle de Hellige. Amen.

Præsident Brigham Young gjorte nogle faa, men interessante Bemærkninger, i hvilke han omtalte nogle Facta angaaende det Gavn, der flyder af Handelsforeninger. Hans Bemærkninger bleve opskrevne i deres Heelhed og ville senere blive trykte i dette Blad (Deseret News).

Broder Fishburns Sangchor sang en Psalme, som begyndte saaledes: „Our Prophet Brigham Young.“

Ældste Orson Hyde var den næste Taler. Han sagde, han glædede sig i Alt, som tjente til at forsvare og fremskynde Guds Rige. Hvis de Hellige lyttede til de Raad, som de modtoge af Guds Tjenere, frygtede han ikke for at noget Angreb vilde blive foretaget af nogensomhelst Magt mod Guds Zion. Der findes Vidner, som levede og talede med Propheten Joseph, og de ville vedblive at leve og vidne om Sandheden indtil Riget kan tage vare paa sig selv, men indtil den Tid vil Gud beskytte det. Saalænge som saadanne Vidner leve, vil det være vanskeligt for Nogen at angribe den Gjerning, som Herren har paabegyndt. Ved en vis Leilighed sagde Propheten Joseph, at han i en kort Tid vilde hvile fra sit Arbeide og udbrød: „Fra nu af lægger jeg Ansvarligheden af at fremskynde dette Værk paa de tolv Apostlers Skuldre.“ Dengang troede vi ikke, at vi saa snart skulde miste ham. Efterat han var myrdet og de Tolv reiste tilbage til Nauvoo, blev en Forsamling afholdt. Præsident Brigham Young besteg Talerstolen; medens de fleste af de Tolv spredte sig mellem Tilhørerne for at erfare Folkets Følelser, og da Præsident Young reiste sig for at tale, var ikke alene hans Stemme, Gesticulationer og Ansigtstræk, men endog hans ydre Form liig Josephs. Mange kunne bevidne denne Kjendsgjerning tilligemed mig. Deri var Sikkerhed nok for, at Brigham Young var den af Gud Udvalgte til at lede Israel, thi her saae man Joseph i Brigham Youngs Skik-

kelse. Vi behøve ikke at være i Tvivl om hvem der skal lede Kirken, thi lad hænde hvad der vil, saa vil Herren altid tilkjendegive, hvem der af ham er udvalgt, paa en saa tydelig Maade, at endog et Barn kan fatte den. Det er en ganske naturlig Rettighed Præsident Young besidder til at øve saamegen Indflydelse paa Folket i dette Territorium, som han kan opnaae. Der gives Mange, som blive misundelige paa Præsident Young, naar de see hvilken Indflydelse han besidder, thi de ere ikke villige til, at en Mand skal udøve en Indflydelse, som han paa en ærlig og retmæssig Maade er kommen i Besiddelse af. Sagde, at han ønskede nok at faae at vide, hvorfor Regjeringen havde imod de Sidste-Dages Hellige, thi de havde intet Ondt gjort. Jeg tør dristigt sige, at for hvilkensomhelst Magt, der prøver paa at lægge en Anstodssteen iveien for de Sidste-Dages Helliges Fremadskriden, vil Gud selv lægge to Anstodsstene. Hvis vi som Hellige ere trofaste, vil Herren beskytte os indtil Riget kan tage vare paa sig selv. Maa Gud velsigne os Alle. Amen.

Tabernaklets Chor sang „Praise the Lord, o Jerusalem."

Conferencen sluttedes til Kl. 10 næste Dags Formiddag.

Taksigelse af Ældste John W. Young.

Den 7de Octbr. Kl. 10 Formiddag.

Forsamlingen kaldtes til Orden af Præs. Geo. A. Smith.

Tabernaklets Chor sang Psalmen: „Be it my only wisdom here."

Bøn af Ældste B. Young jun.

Tabernaklets Chor sang „Give ear to my words."

Ældste Lorenzo Snow talte. Vi ere forskjellige, sagde han, fra alle andre Folk. Hvad vi udføre, gjøre vi i Israels Guds Navn. Da Moses blev kaldet til at lede Israel i gamle Dage, blev han iklædt med Myndighed fra Himmelen, og saaledes er det ogsaa i vore Dage. Planen til det Værk, i hvilket vi nu ere deelagtige, blev aldrig udsiuderet i noget Menneskes Hjerne. Den Almægtige er dens Ophav. Det Værk, som vore Medmennesker kalde „Mormonismen," fremhaves af Mange for dets gode Virkninger; de berømme den Fremgang de Hellige have gjort, og den Fred og Enighed, som hersker i vore Byer og Settlementer, thi Saadant kunne de intetsteds finde, men naar vi sige dem, at disse gode Resultater komme af, at de Hellige udføre alle Ting i Herrens Navn, synes Verden ikke om os. Hvis vi vilde sige, at vi udførte Alt i vort eget Navn, ligesom Verden gjør, vilde de sige, at Alt var ret. Muligviis vilde Jesus være bleven modtaget af Jøderne med aabne Arme, dersom han havde sagt, at han kom i sit eget Navn og ikke i sin himmelske Faders.

Evangeliet har gjort Meget for de Sidste-Dages Helliges timelige Frelse. Tusinder ere komne fra den gamle Verden, hvor de levede i Armod og Trældom forend de adløde Evangeliet og udvandrede. De vare afhængige af Handelens Af- og Tiltagen og deres Principalers Luner for deres daglige Brød. Nu ere de komne hertil og ere blevne istand til at hæve sig over disse Onder. Enhver Menneskeven berømmer dette, men de holde dog ikke af, at det Altsammen skeer i den Almægtiges Navn. Naar en Mand gaaer ud til Jordens Nationer og siger, at han er en Missionair fra Amerika, finder man intet Forunderligt deri, men naar han erklærer, at han kommer i Herrens Navn for at befrie Alle, som ville annamme hans Budskab, fra Trældommens Aag, og betyder dem, at der-

som de vilde adlyde de Principer, han fremsætter for dem, kunne de vide for dem selv, at han ikke er nogen Bedrager, bliver hans Budskab alligevel forkastet.

Dette Værk er den Almægtiges og det er hans Sag at bære det fremad; saalænge som vi gjøre Ret, ville vi blive bestyrkede i vore Bestræbelser for at fremme og understøtte Guds Rige. Hvis vi i vore Anstrængelser for at fremme det Gode handle saaledes, at Menneskene ikke synes om os, kunne vi ikke gjøre for det, thi vi maae i alle Tilfælde gjøre saaledes, som Herren byder os, og tilbede ham paa den Maade, han foreskriver os.

Det vilde udentvivl være meget behageligt for os, naar vi gaae ud og forkynde Sandheden for Menneskene, at blive vel modtagne, men om dette end ikke skeer, maae vi alligevel gaae frem i Herrens Navn. Hvis vi blive trofaste, kan Intet standse Værkets Fremgang, men det vil overvinde enhver Modstand og gaae af med Seiren, dertil give Gud sin Velsignelse. Amen.

Brigham Citys Sangchor sang: „My own loved Deseret" med en Præcision, som gjør Chorets Leder, Br. Fishburn, megen Ære.

Ældste Geo. Q. Cannon oplæste for Conferencen Navnene paa 143 Missionairer, som vare kaldede paa en kort Mission til de østlige Stater i Amerika.

Ældste Geo. Q. Cannon foreslog, at følgende Ældster sendes paa Mission til Europa:

Mons Andersen til Norge,
Edward Schoufeld og
Chauncey W. West jun. til Schweiz.

Det foresloges dernæst at opholde disse Brødre i vore Bønner og med vor Tro, hvilket eenstemmigt vedtoges af den særdeles talrige Forsamling.

Brigham Citys Sangchor sang: „Do they pray for me at home."

Ældste Wilford Woodruff talte til Conferencen. De forrige Talere have henviist til denne Kirkes tidligste Historie. Vore Fjenders Handlinger ere optegnede baade i Himmelen og paa Jorden, men lad det Skete være uomtalt og lad os tænke paa den store Fremtid, som ligger foran os, thi den bestemte Tid for Zions Ophøielse er kommen. Herren har lovet, at han aldrig vil glemme Zion, og om Menneskene end have søgt og søge at omstyrte dette Værk, vil det dog ikke lykkes dem.

Jeg glæder mig over den Skare af Guds Mænd, som nu blive udsendte til denne Nation for at raabe til Folket, at det skal omvende sig fra dets Synder og komme tilbage til Herren, førend han udgyder sine Straffedomme over dette Lands Indbyggere. Paa Fremtiden skulle vi fæste vort Blik, thi Zion er endnu ikke hvad det vil blive. Naar der er Tale om, at vi skulle være Lovene underdanige, bliver der først et vigtigt Spørgsmaal at besvare, og det er, om Lovene ere retfærdige eller ikke. Hvis der f. Ex. var en Lov, som forbød Menneskene at lade sig døbe til Syndernes Forladelse, vilde den være stridende mod Guds Love, og følgelig vilde det være feilagtigt af os at adlyde den, thi vi maae adlyde Guds Love fremfor Menneskenes. Det er vigtigt for os at adlyde enhver retfærdig Lov, som ikke staaer i Strid med den herlige Regjeringsform, som vort Land fik ved dets Uafhængighed. Det fordres af os, at vi skulle bygge Templer og udføre de Ordinancer, som ville forene os med de Døde, som ere gaaede bag Sløret før os; thi vi kunne ikke blive fuldkomne uden dem, og de kunne heller ikke blive fuldkomne uden os. Det er ogsaa vor Pligt at være flittige og stræbsomme, saa at vi kunne betale vor Tiende til Templets Opbyggelse. Zion gaaer fremad

og vi maae følge med uden at spilde nogen Tid. Vi maae lytte til de levende Orakler, vi have iblandt os, thi ellers ville vi være som fortabte Faar. For min Person vilde jeg være glad, om Herren vilde befale dette Folk, ikke at kjøbe en eneste Alen Toi nogetsteds, førend vi have opbrugt det, som nu findes i vort Territorium. Lad os gjøre hvad der er Ret, uden at ændse Følgerne.

Tabernaklets Chor sang: „How beauteous are their feet."

Ældste John T. Caine sluttede med Bøn.

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Decbr.

Evangeliets Livskraft og Udholdenhed.

(Fra „Millennial Star.")

Besøgende i Salt Lake City og mange andre Iagttagere bemærke, at Mormonismen har en forunderlig Livskraft; og det er sandt. Det Haab, der saa ofte er udtalt med tilsyneladende Tilfredshed, nemlig, at disse og hine Omstændigheder ville danne „Begyndelsen til Mormonismens Tilintetgjørelse," slaaer uden Undtagelse feil, og man griber da til andre Omstændigheder som Grundvold til et nyt Haab med samme Maal, men baade Grundvolden og Haabet tilintetgjøres, ligesom det forrige, medens Mormonismen forøges og beholder dens Livskraft, Styrke og Indflydelse.

Den sidste Omstændighed, man saaledes har lagt til Grundvold for et saadant Haab, er den nylig afholdte Tale i Salt Lake City af Vicepræsidenten for de Forenede Stater Hr. Colfax. Nu er den Tilintetgjørelsens Begyndelse, den er den Kile, som skal spalte Mormonismen, og det Anker, hvortil Mormonismens Fjender klamre dem med deres bekjendte faste Tag paa Ting, som ikke due. Hvis de virkelig troe, at de efter alle deres Skuffelser tilsidst have faaet fat paa det Forønskede, kunne de beholde deres Tag, indtil de erfare, om det vil gavne dem. Vi ere allerede overbeviste om Udfaldet.

Hvis Mormonismen var alene et Menneskeværk, kunde man beregne dens Vedvaren i et kortere eller længere Tidsrum, eftersom Omstændighederne paavirkede den, men Tingen er, at den er Herrens Værk, og ikke et for ham almindeligt Værk, men hans store og forunderlige Gjerning i de sidste Dage, forud omtalt af de tidligere Tidsalderes Propheter, og den har naturligviis en Livskraft og Styrke, som overgaaer enhver menneskelig Beregning, og det er netop derfor, at dens Fjender saa ofte tage feil i deres Spekulationer paa dens Tilintetgjørelse.

I New York, Ohio, Missouri og Illinois blev dens Tilintetgjørelse propheteret mange Gange, men disse Prophetier sloge ligesaa ofte feil og bleve Grunden til den Bemærkning, at det ikke var muligt at forknytte Mormonerne. Da de Hellige

bleve uddrevne fra Missouri, antog man, at Slutningen var kommen, men dette var ikke Tilfældet; adspredte og undertrykkede samlede de dem igjen og opbyggede Nauvoo. Da Propheten Joseph Smith blev myrdet, antoges Mormonismen atter at være tilintetgjort, men dette var heller ikke Tilfældet; Elias's Kappe faldt paa Elisa og Værket florerede endnu. Da de Hellige forlode Nauvoo, var det atter en Slutning, men ikke saa; de trætte Hellige nedtrykte, men ikke tilintetgjorte, vendte deres Ansigter mod Vesten. Da Mormonbataillionen, Israels Styrke, begyndte sin Marsch paa 2,000 engl. Mile gjennem en sporløs Ørk, efterladende Hustruer og Børn i Telte, hvis de vare saa heldige at have nogen, paa den øvre Missouris Bredder i et Land, som tilhørte Indianerne og var udenfor de Hvides Grændser, var dette atter en Slutning, men Beregningen slog igjen feil; Israels svækkede Leir, hvoriblandt mange saa godt som Enker og Faderløse, fortsatte langsomt Marschen over Sletter, Ørker og Bjerge til Saltsøens fredelige Dale. Da Præsident Buchanan sendte en Armee til Utah for at slide Mormonerne op, var det ganske sikkert Slutningen, men Mormonerne overlevede dog denne Expedition med større Lethed, end den veludrustede Armee, som var to Somre om at naae Utah og spiste Muulæselkjød for at friste Livet, og istedetfor at slide Mormonerne op, var denne Expedition nærved at slide de Forenede Stater op. To Resultater paafulgte, den lagde Grundvolden til de Forenede Staters nuværende Gjæld og var Forgænger for den senere forfærdelige indbyrdes Krig i dette Land.

Nogle troe, at Krigen mellem Nord- og Sydstaterne i Amerika blev fremkaldt af den poetiske Aarsag, at uden Krig vilde denne Nation ikke have nogle Aarbøger, som vare den værdig, men den rette Grund til det forfærdelige Sammenstød var, at mange af Folket og dets Ledere vare nedsunkne i Ugudelighed og endvidere havde forkastet Evangeliet, ihjelslaaet Propheterne og uddrevet de Hellige og endog forfulgt dem udi Ørkenen, hvorhen de vare flygtede for at nyde Fred og Sikkerhed. Gamle Israel havde Tilflugtsstæder, hvortil selv Forbrydere kunde tye og finde Sikkerhed, men de Forenede Staters Folk forfulgte uskyldige Folk langt ud i Ørkenens Eensomhed for at tilføie dem Skade. Saadanne Gjerninger kunde ikke forblive ustraffede; desforuden, staaer der ikke skreven: „Intet Redskab, som er dannet mod Zion, skal lykkes," og det Folk, som bekriger Zion, skal blive tilintetgjort.

Vil denne Tale af Vicepræsidenten danne den store og meget ønskede „Begyndelse til Mormonernes Tilintetgjørelse," som Nogle spaae? Hvis vi vare Propheter eller Sønner af Propheter, vilde vi uden Tøven svare nei, men den vil, som dens Forgængere, slaae feil, og naar dens Forfatter ligger i Graven og hans ærgjærrige Planer ere glemte af Menneskene, vil Mormonismen gaae fremad til større og større Seire, thi den indeholder en forbausende Livskraft, som sætter den istand til at overvinde dens Fjender. Hvilken Mængde Tilintetgjørelser har Mormonismen ikke overlevet; dens Udholdenhed er forunderlig; den kjender ikke til at give sig; den opgiver aldrig Aanden; dens Mission er at give Liv, og dens Livskraft er et af dens Kjendetegn.

Notits.

Da mange Fremmede, som have besøgt Utah, ere fremkomne med Spørgsmaal angaaende vore Forhold og Grundlæggelsen af vort Samfund, har Præsident Geo. A. Smith søgt at besvare disse Spørgsmaal ved at udgive et lille Værk, betitlet: „Svar paa Spørgsmaal," indeholdende Aabenbaringen angaaende det Celestiale Ægteskab og en korstattet Beretning om Bebyggelsen af Salt Lake Dalen, med flere interessante Statistiker, hvoraf der velvilligt er tilstillet os et Exemplar.

Correspondance.

Amerika

Salt Lake City, den 24de Octbr. 1869.

Ældste Jesse N. Smith.
Kjære Broder!

Paa Grund af de mange Forretninger, som have været forbundne med vor nylig afholdte Udstilling, har min Tid været meget optagen, dog er saameget levnet mig, at jeg kan sende Dem disse faa Linier.

Udstillingen var meget heldig. Vore egne Folk yttrede ligesaa stor Forbauselse over vore Hjemmefabrikataer som de Fremmede, og jeg havde ikke selv troet, at saa smukt Tøi kunde have været fabrikeret her. Præsident Young udstillede 100 Stykker, hvilke vare de bedste Prøver paa Uldtøi; A. O. Smoot & Comp. udstillede halvuldne Tøier af udmærket god Bonitet. Vicepræsident Colfax og andre navnkundige Mænd besøgte vor Udstilling og udtrykte dem meget tilfreds med vor Fremgang.

Vor nylig afholdte Conference var overordentlig godt besøgt. Albert Carrington blev kaldet til at være en af de tolv Apostler.

Man har begyndt at lægge Skinnerne til Utahs Tværbane; der lægges ½ engl. Miil om Dagen, og det forventes at blive færdig hertil Byen i November Maaned. Tværbanen støder sammen med Hovedbanen ved Ogden, som ligger 40 engl. Mile herfra.

Imellem 2 og 300 Missionairer ere kaldede til at gaae til Staterne i Vinter for at prædike Evangeliet og besøge deres Slægtninge og Bekjendte. Mange Fremmede, som have besøgt os iaar, have til Præsident Young yttret Ønske om, at „Mormonældster" vilde komme til dem, og de have lovet at stille Forsamlingshuse og Skoler til deres Disposition samt give dem frit Ophold. Præsident Geo. A. Smith har udtalt, at de nu ville komme til at prædike for en Slægt, som er voxet op siden Joseph og Hyrum Smith bleve myrdede, og en stor Deel Fordomme ville udentvivl bortryddes. De af Ældsterne, som ere Landmænd, ville komme hjem tidsnok for til Foraaret at kunne varetage deres Forretninger. Det første Selskab reiser imorgen, det andet den 1ste November og det 3die og sidste den 20de Novbr. Der er kaldet to Missionairer til Schweiz, en til Sverrig og en til Norge.

Der har i den forløbne Uge været stor militair Mønstring paa Camp Wasatch, $2^1/_2$ engl. Miil sydvest for Salt Lake City, som varede i 3 Dage. General Wells med Stab samt Præsidenterne Young og Smith vare tilstede Størstedelen af Tiden. Cavalleriet fra Davis County forøgede Styrken, og det var i det Hele taget den bedste Mønstring Utah nogensinde har fremviist og dannede en stærk Modsætning til de Mønstringer, som afholdtes for 10—15 og 20 Aar siden. Størstedelen af Tropperne vare forsynede med de nu brugelige Bagladningsgeværer. En af de Forenede Staters Officerer fra Camp Douglas, som stod ved Siden af mig, anslog Styrken til 3,500 Mand Infanteri og 1,500 Mand Cavalleri. Der var opstillet 8 Kanoner.

Broder K. H. Bruun sender Dem sin Hilsen.

Deres broderlige Medarbeider

Robert L. Campbell.

Sverrig.

Norrkøping, den 8de November 1869.

Præsident Jesse N. Smith.

Kjære Broder.

Grunden til, at jeg ikke tidligere har besvaret Deres Skrivelse af 24de f. M. er den, at jeg ikke har været hjemme. Jeg er meget taknemmelig for Deres faderlige Raad og Godhed.

Jeg takker Herren for, at hans Rige findes paa Jorden i dets fuldstændige Organisation, og for at Israel kan blive samlet og danne den Steen, som Propheten Daniel saae, der ikke blev afhugget af Menneskehænder osv. Jeg føler til at udbryde: Fryd Dig, Du Himmel! Glæd Dig, Du Jord! thi din Forløsning stunder til. Glæder Eder, I Israels Ældster, som ere Herrens Kar, fyldte med hans Aand og med Præstedømmets Myndighed. Lader os hellige os til Herrens Tjeneste i Aand og Sandhed, thi vor Kaldelse er ikke af Menneskene, men af den levende Gud. De, som ere kaldede af Menneskene, pleie at sige, gjør dette og gjør hiint, men selv røre de det ikke med en Finger, men vor Kaldelse byder os at arbeide ufortrødent og med Langmodighed. Gud har stillet os som Lys for Verden, for at lyse for dem, som sidde i Mørke, og vi bør derfor vise et godt Exempel i vor daglige Vandel, baade blandt Hellige og blandt Verden. Vi skulle ikke alene tale, men ogsaa udføre gode Gjerninger. Vi ere Lyset, og de, som ere i Mørket, see paa Lyset, om de kunne finde mindste Feil ved det, men de ville ikke see deres egne Daarskaber. Vi skulle ikke tale meget, menende, at vi blive hørte for vore mange Ords Skyld, thi saaledes gjøre de, der stride mod Sandheden, men Verden elsker dem, thi de ere af Verden, og den elsker sit Eget, hvorimod vi ere som Fremmede i vort eget Fødeland, bespottede og ringeagtede, fordi vi have givet Afkald paa Verdens Lyster og Daarskaber, hvilket vi maae gjøre, om Guds Aand skal boe i os. Det

er Hovedpunktet, at rense sig fra Synd og være lydig til Evangeliets Ordinancer, ligesom det er nødvendigt for os at holde vore Legemer, Klæder og Boliger rene, saa at hellige Væsener kunne være i vor Nærværelse og bevare os fra onde Menneskers og onde Aanders Indflydelse. Lad os, som have annammet Kjærlighedens Aand, ihukomme at elske Gud over alle Ting og vor Næste som os selv. Lad os holde fast ved Sandheden, thi de, som blive tro til Enden, ville vinde Kronen, og lad os arbeide i Kjærlighed og Sagtmodighed og ikke være uhøflige eller lade os opirre til Vrede. Hvo, som viser Barmhjertighed, mod ham skal igjen vises Barmhjertighed.

Med Hilsen til Lauritz Larsen og Brødrene paa Contoiret samt de Hellige i Skandinavien, tegner jeg mig Deres Medtjener i Christo

Eric J. Pehrson.

Odense, den 16de Novbr. 1869.

Præsident Jesse N. Smith.
Kjære Broder!

De afsendte Bøger har jeg modtaget og jeg haaber, vi skulle gjøre god Brug af dem. Som en af Deres Medarbeidere vil jeg i Korthed meddele Dem, hvorledes jeg har det og hvorledes det staaer til i Conferencen.

Jeg kan sige, jeg føler mig glad og lykkelig ved at arbeide for en saa retfærdig Sag, og jeg veed, ved Hjælp af Guds Aand, som er bleven beseglet paa mit Hoved, at Himlens Gud selv har paabegyndt denne Gjerning og kaldet Joseph Smith til at være en Grundlægger for sit Rige her paa Jorden. Propheterne og Apostlerne, som levede for Aarhundreder siden, skuede denne vor Tid formedelst Guds Aand, som var i dem, og de talede med Glæde derom, og takket være Herren, som har agtet mig værdig til at være behjælpelig med at udføre denne Gjerning, men jeg føler min Ringhed og Ufuldkommenhed, efterhaanden som jeg ved Aandens Lys skuer denne vigtige Sag i sin Reenhed.

Jeg takker Dem for Deres faderlige Omhu for mig, og jeg vil med Lyst og Iver staae Dem bi i at fremme Retfærdighed i Skandinavien. Efter at være kaldet af Herrens Tjenere til at gaae til mit Fødeland og advare mine Medmennesker for den store Fare, som hænger over Nationerne, formedelst Herrens retfærdige Dag nærmer sig, var det med den Fortrøstning i mit Hjerte, at jeg ved Guds Naade maatte blive istand til at gjøre noget Godt for mine Medmennesker, som ere i Uvidenhed om de store Begivenheder, som ville blive udførte, at jeg tog Afsked med min Hustru og mine Børn den 26de April 1867. I Forening med flere Brødre forlod jeg mit kjære Hjem i Utah og naaede Kjøbenhavn den 31te Juli s. A. og blev samme Dag beskikket til at være omreisende Ældste i Dernes Conference under Præsident P. Hansens Veiledning. I April 1868 blev Broder P. Hansen løst fra sin Mission for at reise hjem, og jeg blev da be-

stikket til at indtage hans Plads. Siden den Tid har jeg gjort det Bedste, jeg har forstaaet, for at udsprede Evangeliet her paa Oerne, men det er forbundet med megen Bekostning, da der hører saamange Oer til denne Conference. Mine Brødre, som ere beskikkede til at arbeide i Forening med mig, have opoffret deres Tid uden anden Løn end de Forjættelser, som ere givne til enhver trofast Herrens Tjener, og jeg er taknemmelig til Herren for at jeg kan see, at vore Bestræbelser ere blevne velsignede af ham. Ikke saa Faa ere blevne indlemmede i Guds Rige i den Tid jeg har arbeidet her, dog i Forhold til Massen er det ikke Mange, men vi udsaae Evangeliets Sæd og haabe, at Gud vil give Væxten. Mange Forsamlinger ere afholdte, og Tilhørerne have lyttet med Opmærksomhed. Siden jeg averterede vore Forsamlinger i Aviserne her i Odense, har Forsamlingslocalet været fuldt af Fremmede, som have lyttet til vore Lærdomme med Opmærksomhed, og vi haabe at kunne udføre et godt Arbeide i Vinter.

Jeg har organiseret en engelsk Skole for de Hellige her i Odense og er selv Lærer. De Hellige ere i Almindelighed fattige, men de ere villige til at adlyde gode Raad og føle dem glade ved at gjøre hvad de kunne for at fremme Guds Rige, med den Fortrøstning, at de snart maae blive udfriede fra Babylons Aag.

Bedende Herren, at De maa have Kraft til at udføre Deres høie og hellige Kald, undertegner jeg mig med Hilsen til Dem og Brødrene, Deres i Christo forbundne Broder

M. Mortensen.

Joseph Smiths Levnetsløb.

August 1841. (Fortsat fra Side 63.)

Tirsdag den 31te.

Ved et af de tolv Apostlers Qvorum i Præsident B. Youngs Huus i Nauvoo afholdt Raad i den Hensigt at overveie Kirkens Stilling blev det eenstemmig vedtaget, at da vi ere blevne kaldede ved en Conference til at varetage Kirkens Forretninger og understøtte Kirkens Forvalter i hans mange Pligter samt at være Emigranterne behjælpelige, føle vi det store Ansvar, som hviler paa os, og ville gjøre hvad der staaer i vor Magt for at opfylde Kirkens Ønsker og vise os det Hverv værdig, som Brødrene have paalagt os.

Vedtaget, at vi saavidt muligt selv ville overvære Emigranternes Nedsættelse og for Nærværende kun beskikke Nogle af vort eget Qvorum til dette Arbeide.

Vedtaget, at Ældste Willard Richards for en Tid tager Bopæl i eller i Nærheden af Warsaw i den Hensigt at afhænde Lodder i Byen Warren, at raade Brødrene og varetage andre Forretninger i Kirkens Interesse. Det Foranstaaende blev vedtaget efter at vi havde hørt en gunstig Rapport af Ældsterne Young, Kimball og Richards om Bebyggelse af Byen Warren, da de havde været der, ledsagede af Mr. Mark Aldrich og andre Jordeiere der.

Vedtaget, at vi nære Medfølelse for vor elskede Præsident Joseph Smith og hans Faders Familie paa Grund af de

store Tab af Eiendele de have lidt ved de uhørte Forfølgelser, de have været udsatte for i Missouri og paa mange andre Steder siden Kirkens Opkomst, og hvorved de ere komne i deres nuværende fattige Stilling. Derfor bifalde vi paa egne og Kirkens Vegne Præsident Smiths Fremgangsmaade i at overdrage visse Eiendele til hans Hustru og Børn og Venner til deres Underhold, og at han fortsætter med at overdrage saameget af Kirkens Eiendele, som ere forhaanden eller som ville blive tilveiebragte, som han finder tilstrækkeligt for at sikke sin egen og sin Faders Familie en Arv i vor Midte, overeensstemmende med en Vedtægt af Kirkens almindelige Conference, afholdt i Commerce i October 1839.

Vedtaget, at paa Grund af Kirkens hidtidige Stilling har det været nødvendigt, at Dokumenter og Skjøder paa Kirkens Eiendomme skulde udstedes til Udvalg af Kirkens Medlemmer, men nu da vi have en lovmæssig Forvalter, nemlig Præsident Joseph Smith, som er beskikket dertil overeensstemmende med Landets Love, raade vi ham til at samle alle Skjøder og Dokumenter paa Eiendele, hørende til Kirken, som nu ere i Udvalgs eller enkelte Individers Besiddelse, og lade det udføre i eget Navn som Forvalter for Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige, saasnart hans mange Pligter tillade det, og at vi bruge al vor Flid for at hjælpe ham til det forønskede Maal.

Vedtaget, at Ældste Lorenzo Barnes uden Ophold udfører sin Mission til England.

Vedtaget, at Ældste Harrison Sagers strax reiser paa sin Mission til Jamaica i Vestindien, og Ældste Joseph Ball til Sydamerika, ifølge deres Beskikkelser af 16de dennes, og at de ledsage hinanden til New Orleans.

Det blev foreslaaet, at Ældste Simeon Carter gaaer paa en Mission til Tydskland, men det vedtoges, at han ikke skulde reise foreløbig.

Efter megen Drøftelse om Kirkens Stilling, timelig og aandelig, hjemme og ude, og i Betragtning af den Fattigdom og Nød, som Mange ere underkastede ved at være blevne berøvede deres Eiendele af en ubarmhjertig Pøbel, og ligeledes Andre, som have offret deres Eiendele for at hjælpe de Berøvede, og atter Andre, som have baaren Dagens Byrde og Hede, blev det vedtaget, at dette Raad paa Kirkens Vegne anmoder Præsident Smith som Forvalter om at yde Hjælp til saadanne fattige Brødre, enten i Land eller Varer, eftersom Kirkens Midler vilde strække til og som han vilde ansee for raadeligt, saa at Alle, som have været trofaste i deres Pligters Udførelse mod Gud og Kirken, kunne have det Privilegium at forblive i vor Midte og faae Livets Nødtørftigheder.

Brigham Young,
Præsident,
Willard Richards,
Skriver.

Onsdag den 1ste September.

„New York Sun" indeholder en Beretning om et besynderligt Phænomen, nemlig: En Regn af Kjød og Blod, en Røgsøile og en Regn af Manna.

Torsdag den 2den.

Byen Carthago paa Landtungen ved Panama, som havde 10,000 Indbyggere, blev ødelagt ved Jordskjælv.

Løverdag den 4de.

Oberst Charles C. Rich blev udnævnt til Brigadegeneral for 2den Cohorte, istedetfor afdøde General Don Carlos Smith, Oberstlieutenant Titus Billings til Oberst istedetfor Rich, Major John Scott til Oberstlieutenant istedetfor Billings, og Capitain Hosea Stout til Major istedetfor Scott.

Brigham Young blev valgt til Medlem af Communalbestyrelsen istedetfor afdøde Don Carlos Smith, og John Taylor og Heber C. Kimball bleve valgte til Medlemmer af Bestyrelsen for Universitetet istedetfor afdøde Don Carlos Smith og Robert B. Thompson.

Orson Pratt blev valgt til Professor i Mathematik ved Universitetet i Nauvoo, samt fik Titlen „Master of Arts."

Et Udvalg blev nedsat for at kjøbe fornøden Jord til en Begravelsesplads, og Stadens Skriver blev det paalagt at skaffe et Signet med Byens Vaaben.

Ældste Orson Spencer ankom til Byen.

Søndag den 5te.

Jeg prædikede for en stor Forsamling om Lægekunsten, ønskende at formaae de Hellige til at stole paa Gud, naar de bleve syge, og ikke paa Kjødets Arm, at leve ved Troen og ikke ved Medicin eller Gift, og naar de vare syge og havde kaldet Ældsterne til dem og disse havde bedet for dem, uden at de derved bleve helbredede, da at bruge milde Urter og omhyggelig Pleie.

Tirsdag den 7de.

I Bostons Aviser meldes om en ny Kjødregn, som var falden i Kensington. „Der var falden en Støvregn det Meste af Dagen til Kl. 2 Eftermiddag, da standsede den og de mørke Skyer begyndte at antage Messingfarve, indtil hele Himmelen lignede en Ildsø. Skyerne bleve mere og mere skinnende indtil Kl. 5¼, da de bleve ganske røde, og saa Dieblikke efter faldt en Regn af halvflydende Substantser, som lignede Blod, og som dækkede Agre og Veie i et Omrids af 2 Mile. Den blodlignende Regn varede omtrent ti Minutter, da Skyerne pludselig opklaredes og Luften blev saa usædvanlig kold, at det var nødvendigt at bruge Overtøi."

Ældste Willard Richards reiste til Warsaw og bosatte sig der, for at raade de Hellige til at nedsætte sig i Warren. Den følgende Dag solgte han tre Bylodder.

Krigen mellem England og China vedvarer. De Engelske have udrustet en ny Expedition for at kunne gaae frem med den største Strenghed. Paa den anden Side har hans himmelske Majestæt udstedt Befaling til at samle en uhyre Armee for at udrydde de Engelske.

Onsdag den 8de.

Krige og Rygter om Krige, Jordskjælv, Uveir, Pest og Ildsvaade tilligemed alslags Ugudelighed, Nød og Ødelæggelse af Eiendele høres fra næsten hvert Land.

Løverdag den 11te.

Legionen var ude til Mønstring og blev inspiceret af Generallieutenant Joseph Smith, som holdt en Tale til Folket paa sin sædvanlige kraftige Maade. Rapporterne udvise 1490 Mand.

Hosea Stout,
Skriver.

Mandag den 13de.

Broder Edward Hunter af Chester County, Pennsylvanien, besøgte Nauvoo og kjøbte Landeiendomme for 4,500 Dollars, hvoraf han betalte 2,000 og skulde betale Resten i Løbet af 2 Maaneder.

Modtog en Indbydelse fra Brigadegeneral Ezekiel M. Swazey og Oberst Amos B. Fuller af Borgervæbningen for Lee County, Iowa, til at overvære en Mønstring i Montrose imorgen. Generalerne Hyrum Smith og J. C. Bennett fik en lignende Indbydelse.

Tirsdag den 14de.

Tog over til Montrose, ledsaget af Brødrene Edward Hunter og William A. Gheen, og blev høfligt modtaget af General Swazey, Officererne og Folket. Mr. D. W. Kilbourn forsøgte at iværksætte et Opløb ved at oplæse en Proclamation, da Folkene ved Middagstid holdte Hviil og et betydeligt Antal var samlet udenfor hans Boutik.

Proclamationen lød ordret saaledes:

„Jowas Borgere! Jowas Love fordre ikke, at I skulle mønstres eller inspiceres af Joe Smith eller General Bennett, og hvis de skulle have den Frækhed at forsøge noget Saadant, haabes det, at enhver Mand, som har tilbørlig Agtelse for sig selv, øieblikkelig vil forlade Rækken."

Dette gjorde alligevel slet ikke nogen Virkning paa Folket. Min Broder og jeg vare civilklædte, men fik samme Anerkjendelse hele Dagen som Officerer af vor Rang pleie at faae. Efterat Mønstringen var forbi, gik jeg til Mr. Kilbourns Boutik og udbad mig en Samtale med ham, men han viste mig Døren. Hans Opførsel fyldte hans faa Venner med Afsky og de bebreidede ham hans Raahed. De ledsagede mig til Færgebaaden og viste mig ethvert Tegn paa Venskab.

Tirsdag den 21de.

Skibet „Tyrean" afseilede fra Liverpool til New Orleans med 204 Hellige, bestemte til Nauvoo.

Det brittiske Krigsskib „Madagaskar" blev total ødelagt af Ild i det chinesiske Hav. 57 Mennesker omkom.

(Fortsættes.)

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. E. Bording.